

Nebî (s.a.v.) bir gün yanında ashabı olduğu halde devesine binip bir yolculuğa çıktılar. Sahabilerden hiç birisi onun önüne geçmiyor; sağında, solunda ya da arkasında gidiyorlardı. Bir ara Muaz b. Cebel (r.a.) “Ey Allâh’ın Rasl! Allâh’tan dileğim bizim günümüzün (lmmzn) seninkinden önce olmasıdır. Allâh bizlere bunu göstermesin, ama eğer bizden önce vefat edecek olursanız bize senden sonra hangi amelleri işlememizi tavsiye edersiniz?” diye sordu. Hz. Peygamber (s.a.v.) **“Allâh yolunda cihat etmeye devam ediniz”** dediler. Bunun zerine Sa’d (r.a.) “Anam-babam sana feda olsun ey Allâh’ın Rasl!” dedi. Hz. Peygamber (s.a.v.) sözlerini şöyle sürdürdüler:

“Allâh yolunda cihat çok güzel birřeydir! Fakat halk için bundan daha derleyici bir řey vardır”.

O zaman Muaz b. Cebel (r.a.) “Kastettięiniz oruç ve sadaka olmasın?” diye sordu. Hz. Peygamber (s.a.v.)

“Oruç ve sadaka da çok güzel birřeydir. Fakat halk için bu ikisinden de daha derleyici bir řey vardır”

buyurdular. Böylece Muaz (r.a.) bildięi bütün iyi ve güzel amelleri saydı. Ama Hz. Peygamber (s.a.v.) hepsinde de

“Halk için bundan daha derleyici bir řey vardır”

dediler. Sonunda Muaz (r.a.) “Ey Allâh’ın Rasl! Halk için bunlardan daha derleyici olan şey nedir?” diye sordu. Hz. Peygamber mübarek ağızlarını işaret ederek

“Bununla hayırdan bařka bir řey söylememek, aksi takdirde ise susmak”

buyurdular. Muaz’ın (r.a.) “Ey Allâh’ın Rasl! Bizler dillerimizin konuştuklarından da sorumlu tutulacak mıyız?” demesi üzerine de onun dizlerine vurarak şunları söylediler:

“ İnsanları yüzüstü cehenneme düşüren şey dillerinin söylediklerinden başka ne olabilir? Kim Allâh’a ve son güne (âhiret gününe) iman ederse ya hayır söylesin ya da sussun. Siz hayır söyleyiniz ki karşılığında hayırlara nâil olasınız. diğer taraftan dillerinizi kötü ve şer olan şeylerden de koruyunuz ki güvenlikte kalabilesiniz.”

(Muhammed Yusuf Kandehlevi, *Hayatu’s-Sahabe*, c.3, s.182,183)